

N:o 35.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1873.
— — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af den år 1872 verkställda granskning af Statsverkets m. fl. allmänna fonders förvaltning under år 1870.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 19 och Memorial N:o 39).

S. A. K.

I anledning af hvad Riksdagens sistlidet år församlade Revisorer rörande då verkställd granskning af Statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1870 uti afgifven berättelse anmält, samt vederbörande förvaltande verk och myndigheter uti deröfver afgifna underdåniga förklaringar hos Eders Kongl. Maj:t andragit, får Riksdagen i nedan omförmälda ämnen, hvilka blifvit upptagna i samma ordning, som i revisionsberättelsen iakttagits, i underdånighet anföra följande:

Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader.

Med hänseende till vigten och betydelsen af de arbeten, som utgöra föremål för Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsens verksamhet, hade Revisorerne uttalat den åsigt, att det vore önskvärdt, om de utaf nämnde Styrelse afgifna berättelser kunde ingå i Sveriges officiella statistik under särskild littera samt med samma typogra-

fiska utstyrelsel och i enahanda format, som i öfriga berättelser, hvilka finnas deri inrymda.

Riksdagen, som delar den af Revisorerna uttalade åsigt om önskvärdheten deraf, att redogörelse öfver de arbeten, som utgöra föremål för Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsens verksamhet komme att ingå i Sveriges officiella statistik, har ansett detta ändamål lämpligast vinnas dermed, att de berättelser som Styrelsen har att årligen till Eders Kongl. Maj:t afgifva, till trycket befordras för att, med iakttagande af de i dylikt fall af Statistiska Beredningen antagna bestämmelser, under särskild littera i den officiella statistiken intagas, hvarefter afgifvandet till Riksdagen af särskilda treårsberättelser icke synes vidare vara af nöden. Beträffande kostnaderna för tryckning m. m. af de årliga berättelserna, så torde dessa kostnader lämpligen kunna bestridas från de på extra stat uppförda anslag till undersökningar och expenser för allmänna arbeten. Riksdagen får alltså i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes i nåder förordna, att, jemte det den Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen nu åliggande skyldighet att hvart tredje år till Riksdagen aflemna berättelse öfver sin verksamhet upphör, de årliga berättelser, som af Styrelsen till Eders Kongl. Maj:t ingifvas, blifva till trycket befordrade för att, med iakttagande af de för dylikt fall gällande bestämmelser, under särskild littera uti Sveriges officiella statistik ingå.

Stuteri-öfverstyrelsen och Stuterierna.

Beträffande det vid stuterierna begagnade bokföringssätt hade, enligt hvad Revisorerna erinrat, uti de fyra nästföregående årens revisionsberättelser blifvit anmärkt, att räkenskaperna icke till penningevärde redovisade afkastningen af de till stuterierna anslagna kungsgårdar och andra lägenheter. Samma ofullständighet kvarstode uti de för revisionsåret afgifna räkenskaperna, hvilket förhållande särskildt vid Ottenby, der ett större jordbruk förefunnes, gjorde det omöjligt att erhålla en klar öfversigt af de verkliga kostnaderna för stuteriet och resultaten af jordbruket.

De framställningar, som, på sätt Revisorerna omförmält, tillförene blifvit gjorda i enahanda syfte som den nu förevarande, hafva icke föranledt till någon Riksdagens åtgärd, hufvudsakligen till följd af den förutsättningen, att den af Eders Kongl. Maj:t den 12 September 1868 förordnade komité för utarbetande af förslag till stuteriväsendets ändamålsenliga ordnande äfven skulle taga frågan om bokföringssättet i öfvervägande.

Nämnde komité afgaf den 17 December 1869 underdånigt betänkande, hvilket likväl icke innefattade något förslag i afseende å ett förändradt bokföringssätt vid stuterierna, och äro ej heller några bestämmelser i detta syfte meddelade uti det nådiga Brevet af den 1 November sistlidet år, hvarigenom Eders Kongl. Maj:t, jemte stadgande af tillägg och ändringar i den år 1837 för bemälda Styrelse utfär-

dade instruktion, fastställt plan för anordnande af statens stuterier och dermed sammanhängande inrättningar för inhemska hästafvelns förbättrande.

Vid sådant förhållande och då en förändring i det hittills vid stuterierna följda bokföringssätt är af vigt, emedan i följd deraf med större säkerhet kunde beräknas den kostnad, som staten får vidkännas för stuteriväsendet i dess helhet, får Riksdagen i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta vidtaga de åtgärder, som må anses erforderliga för ett ändamålsenligt ordnande af bokföringssättet vid stuteriinrättningarna.

Öfverintendents-embetet.

Jemte förmålan att ibland de uti Öfverintendents-embetets räkenskaper utbalanserade fordringar jemväl inginge ett belopp af 27,426 R:dr 59 öre, hos Riksgäldskontoret innestående behållning å det vid 1862—1863 årens riksdag beviljade anslag för nationalmuseibygnadens inredning, samt att af denna behållning sedermera för ändamålet användts ett belopp af 3,000 R:dr, så att densamma i Riksgäldskontorets räkenskaper vid 1871 års slut upptoges till 24,426 R:dr 59 öre, hade Revisorerna, som vid besök å stället inhemtat, att inredningen af museibygnaden numera blifvit fullbordad, ansett återstoden af ifrågavarande anslag icke vidare behöfva för ändamålet tillhandahållas.

Då det icke öfverensstämmer med reda och enkelhet vid förvaltningen och bokföringen, att denna, i förhållande till anslagets ursprungliga belopp, ringa återstod kvarstår utöfver den för anslagets användande afsedda, längesedan tilländagångna tid, och då det ankommer på Eders Kongl. Maj:t att, i den mån nya behof för samlingarnes ändamålsenliga ordnande yppas, afgifva de framställningar för beredande af tillgångar dertill, som af omständigheterna föranledas, har Riksdagen funnit skäligt besluta, att den behållning, som vid innevarande års slut kan å förevarande anslag förefinnas, icke vidare skall från Riksgäldskontoret utbetalas, hvilket beslut Riksdagen härigenom får i underdånighet anmäla.

Expens- och Aflöningsräkningarne.

Uti den af Justitie-statsexpeditionen afgifna redogörelse för expensmedel och diverse anslag fanns, enligt hvad Revisorerna anmält, upptaget äfven anslaget till »arvoden åt Justitie-statsministerns ombud för tillsynen öfver boktryckerierna och bokhandeln i riket,» hvilket, jemlikt Rikets Ständers skrifvelse den 20 November 1823 och Kongl. Brefvet den 14 Januari 1824 vore under allmänna indragningsstaten uppfördt. Då emellertid nämnda arvoden genom Justitie-statsexpeditionen utbetalades och redovisades, hade det syntts Revisorerna lämpligast, att detta anslagsbelopp öfverfördes till det för nämnda expedition å riksstatens andra hufvud-

titel upptagna anslag, och hafva i följd häraf Revisorerna ansett sig böra härå fästa Riksdagens uppmärksamhet.

Då det syntes Riksdagen mindre egentligt, att arvodena till de ombud, hvilka det, jemlikt 4 § mom. 1 Tryckfrihetsförordningen, tillkommer Justitie-statsministern att förordna, för att vaka öfver skrifterns allmängörande, fortfarande utgå från allmänna indragningsstaten, får Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t i nåder täcktes till Riksdagen afgifva förslag derom, att anslaget till arvoden åt Justitie-statsministerns ombud för tillsynen öfver boktryckerierna och bokhandeln i riket måtte till det för Justitie-statsexpeditionen å riksstatens andra hufvudtitel upptagna anslag öfverföras.

Om kostnaderna för åtskilliga allmänna verk och inrättningar.

Jemte förmälan, att det uti ett af Revisorerna meddeladt sammandrag öfver kostnaderna för åtskilliga allmänna verk och inrättningar under rubrik »arvoden och gratifikation» för Krigshofrätten upptagna belopp, 4,050 R:dr, utgjordes af arvoden åt denna Hofrätts ordförande och militäre ledamöter, samt att dessa arvoden voro anordnade för ordföranden å fjerde hufvudtitelns allmänna besparingar samt för ledamöterna af fjerde och femte hufvudtitlarnes anslag till rese- och traktamentspennningar, hade Revisorerna ansett sig böra, till vinnande af enkelhet och reda, föreslå, att tillgång för ifrågavarande arvoden måtte, under Krigshofrättens anslag å riksstatens andra hufvudtitel uppföras, helst besparingars användande för ständiga arvoden vore helt och hållet stridande mot de i afseende å dispositionen af hufvudtitlarnes besparingsmedel genom Rikets Ständers skrifvelse den 12 Maj 1841 meddelade bestämmelser.

Uti häröfver afgifvet underdånigt utlåtande har Arméförvaltningen, jemte anmälan att utbetalningarne af arvodet för ordföranden i Krigshofrätten från fjerde hufvudtitelns allmänna besparingar och arvodena för nämnde öfverdomstols militärledamöter af landtarméen från samma hufvudtitels anslag till rese- och traktamentspennningar grundade sig, den förra å Kongl. Maj:ts nådiga Bref den 11 Augusti 1837 och den sednare å Kongl. Maj:ts nådiga Bref den 13 December 1826 och den 29 April 1830, i underdånighet tillstyrkt, att dessa arvoden måtte, på sätt Revisorerna föreslagit, uppföras å andra hufvudtiteln under Krigshofrättens anslag, hvarigenom, under förutsättning att dylik åtgärd vidtoges med militärledamotens afflottan från femte hufvudtitelns anslag till rese- och traktamentspennningar nu utgående arvode, aflöningen för Krigshofrättens samtliga embets- och tjenstemän kunde från ett i stället för från särskilda anslag utgå och å en gemensam stat upptagas.

På grund af hvad sålunda förekommit får Riksdagen i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t måtte i nåder täckas till nästkommande Riksdag afgifva förslag derom, att tillgång för de åt Krigshofrättens ordförande och militärledamö-

ter erforderliga arvodesbelopp måtte under samma Hofrätts anslag å riksstatens andra hufvudtitel uppföras.

Slutligen hade Revisorerna anmält, att uti den i berörda sammandrag för Ecklesiastik-departementet under rubrik »arvoden och gratifikation» upptagna summa inginge ett belopp af 900 R:dr, som, jemlikt Kongl. Brevet den 13 December 1850 utaf åttonde hufvudtitelns anslag till skrifmaterialier och expenser anvisats såsom årligt arvode åt redaktören af Svensk Författningssamling. Kostnaderna för tryckning och utdelning af Författningssamlingen bestredos från samma anslag och hade under revisionsåret uppgått till 28,395 R:dr 56 öre. Oaktadt således kostnaderna för detta författningstryck ingalunda voro obetydliga, lemnade det dock, enligt Revisorernes åsigt, i afseende på användbarhet och fullständighet mycket öfrigt att önska. Under det deri finnes intagna ett stort antal stadganden, som visserligen vore af beskaffenhet att nödvändigtvis böra komma till allmänhetens kännedom, men likväl endast för en kortare tid egde betydelse, såsom Kongl. Maj:ts kungörelser angående tillförordnad regering, bönedagsplakater, Kommerskollegii kungörelse om kolerasmittade orter m. m., saknade man en mängd Kongl. bref och resolutioner, hvilka innehölle stadganden, som för längre tid vore af allmän vigt. För att åt Författningssamlingen bereda erforderlig fullständighet, utan att den genom allt för stor vidlyftighet blefve mindre användbar, vore det, enligt Revisorernes uppfattning, nödigt att från densamma utbrötes alla sådana förordnanden, som vore af mera tillfällig natur, och hvilka då kunde, jemte legala notiser i öfrigt, inrymmas i ett särskildt Kungörelseblad. Författningssamlingen komme då endast att innehålla sådant, som vore af mera permanent natur. Genom denna anordning komme otvifvelaktigt kostnaderna för författningstrycket att i betydlig mån ökas, men denna omständighet syntes Revisorerna ej böra på frågans afgörande inverka, då den ifrågasatta förändringen vore för det allmänna af stor och obestridlig vigt.

De bristfälligheter, som för närvarande onekligen vidlåda Svensk Författningssamling, bestå, på sätt Revisorerna antydt, hufvudsakligen deri, att i samlingen saknas ej mindre ett stort antal Kongl. cirkulärer, bref och resolutioner, hvilka innefatta tillägg till eller förklaring af förut offentliggjorda Kongl. förordningar och kungörelser, och som ega gällande kraft antingen för hela riket eller för vissa orter, än äfven åtskilliga af Kollegierna och öfriga centrala embetsverk utfärdade allmänna föreskrifter. Jemte det ändamålsenliga deri, att från denna samling afskiljas sådana beslut eller förordnanden, som endast ega mera tillfällig betydelse, anser Riksdagen, lika med Revisorerna, ernåendet af större fullständighet i öfrigt vara af verklig vigt för det allmänna. Riksdagen, som likväl icke funnit sig kunna ingå i närmare undersökning om sättet, hvarpå förändringen skulle kunna lämp-

ligast genomföras, får derföre i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke sådana förändrade anordningar för utgifvande af Svensk Författningssamling kunde vidtagas, hvarigenom, jemte det från densamma afskiljdes sådana påbud och förordningar, hvilka ega mera tillfällig betydelse, i öfrigt större fullständighet åt samlingen bereddes.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 16 Maj 1873.

N:o 36.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 15 Maj 1873.

— — — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående afsöndring af jord från ryttmästarebostället vid Skånska dragonregementet Östra Sallerup för utvidgning af Östra Sallerups församlings i Malmöhus län kyrkogård.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 15.)

S. A. K.

Sedan Kyrkoherden i Östra Sallerups församling i Frosta härad af Malmöhus län S. J. Heimer, å församlingens vägnar, hos Eders Kongl. Maj:t anhållit, att, för nödig befunnen utvidgning af församlingens kyrkogård, en jordrymd om 2 kvadratref 86 kvadratstänger, af hvilket område 1 ref 22 stänger tillhörde ryttmästarebostället vid Skånska dragonregement N:is 1, 6 och 7 ett mantal Östra Sallerup och öfriga 1 ref 64 stänger kyrkoherdebostället N:o 2 $\frac{5}{8}$ mantal i nämnda församling, måtte från desssa boställen få afsöndras, emot en af landtmätaren och gode män föreslagen årlig afgäld af 1 kubikfot 7,5 kannor korn till ryttmästare- och 1 kubikfot 8,8 kannor samma sädesslag till kyrkoherdeboställets innehafvare, att efter